

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 września 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że **A. S.** z tytułu zatrudnienia jako pracownik na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) SA w Ł. osiągnęła przychód stanowiący miesięczne podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) oraz na ubezpieczenie zdrowotne w okresie od kwietnia 2013 roku do maja 2015 roku w wysokości:

- za kwiecień 2013 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.956 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.697,83 zł,
- za maj 2013 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.768,50 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.526,03 zł,
- za czerwiec 2013 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.593,50 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.375,03 zł,
- za lipiec 2013 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.530,50 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.320,66 zł,
- za styczeń 2014 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 409,31 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 353,19 zł,
- za luty 2014 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 989,93 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 854,21 zł,
- za kwiecień 2014 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 3.068,11 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 2.647,4 zł,
- za maj 2014 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 2.757,79 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 2.379,69 zł,
- za czerwiec 2014 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.528,65 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.319,07 zł,
- za lipiec 2014 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.654,79 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.427,92 zł,
- za sierpień 2014 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 4.202,80 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 3.627,46 zł,
- za wrzesień 2014 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 4.731,49 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 4.082,81 zł,
- za październik 2014 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.658,80 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.431,38 zł,
- za listopad 2014 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 5.656,19 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 4.880,73 zł,
- za grudzień 2014 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 5.671,27 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 4.893,73 zł,
- za styczeń 2015 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 2.020,80 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.743,75 zł,
- za marzec 2015 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.793,61 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.547,71 zł,
- za kwiecień 2015 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.855 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.600,67 zł,
- za maj 2015 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.855 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.600,67 zł,
- za lipiec 2015 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.855 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.600,67 zł,
- za sierpień 2015 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.855 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.600,67 zł,
- za wrzesień 2015 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.855 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.600,67 zł,
- za październik 2015 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.855 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.600,67 zł,

- za listopad 2015 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.855 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.600,67 zł,
- za grudzień 2015 roku na ubezpieczenie emerytalne i rentowe 1.855 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.600,67 zł.

Decyzja została wydana na podstawie art. 68 ust. 1c, art. 83 ust. 1 punkt 3 w zw. z art. 8 ust. 2a, art. 18 ust.1 i ust. 1a, art. 20 ust. 1, art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.963), art. 81 ust. 1, 5 i 6, art. 85 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz. 1793 ze zm.).

W uzasadnieniu decyzji Zakład wskazał, iż płatnik składek (...) SA w Ł. w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za A. S. nie uwzględnił kwot wypłaconych ubezpieczonej z tytułu zatrudnienia na podstawie umów o świadczenie usług zawartych z firmą (...).

Płatnik naliczył składki od następującej podstawy wymiaru:

- za okres od marca do lipca 2013 roku i za styczeń 2014 roku – od kwoty 96 zł,
- za luty 2014 roku, od kwietnia 2014 roku do stycznia 2015 roku – od kwoty 100,80 zł,
- za okres od marca do maja 2015 roku, od lipca do grudnia 2015 roku – od kwoty 105 zł.

Zakład ustalił, iż A. S. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę na stanowisku konsultanta w okresie od marca 2013 roku do grudnia 2015 roku. Równocześnie wykonywała umowy zlecenia i umowy o dzieło zawarte z (...) S. Ś., na podstawie których wykonywała pracę na rzecz (...) SA, z którym pozostawała w stosunku pracy.

A. S. była zatrudniona przez S. Ś. na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie obsługi klienta w placówce bankowej, udzielała informacji o warunkach udzielania kredytów oraz sposobie oceny zdolności kredytowej, przyjmowała i weryfikowała wstępnie zgodność merytoryczną wniosków kredytowych. Faktycznie nadzór nad pracą wykonywaną w ramach umowy o świadczenie usług w zakresie obsługi klienta w placówce bankowej, udzielania informacji o warunkach udzielania kredytów oraz sposobie oceny zdolności kredytowej, przyjmowania i weryfikacji wstępnej zgodności merytorycznej wniosków kredytowych sprawował jej pracodawca przez bezpośredniego przełożonego specjalistę S. Ś.. Zakład wskazał, iż podmiotem korzystającym wyłącznie z efektów pracy osób zatrudnionych na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie świadczenia umów było (...) SA. Wynagrodzenia były wypłacane na podstawie umów o świadczenie usług za pośrednictwem (...) S. Ś., jednak koszty wykonywania usług w zakresie pośrednictwa finansowego ponosiła (...) SA, która środki na wynagrodzenia przekazywał firmie (...) na podstawie wystawionych faktur.

Dokonane wypłaty w ocenie Zakładu stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu umowy o pracę, gdyż są przychodem określonym w art. 4 punkt 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Odwołanie od powyższych decyzji złożyła (...) SA w Ł..

Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie art. 68 ust. 1c, art. 83 ust. 1 punkt 3 w zw. z art. 8 ust. 2a, art. 18 ust.1 i ust. 1a, art. 20 ust. 1, art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 81 ust. 1, 5 i 6, art. 85 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, polegające na dokonaniu nieprawidłowej wykładni tych przepisów, a w konsekwencji na ich nieprawidłowym zastosowaniu prowadzącym organ do niezasadzonego wniosku, że występują przesłanki do ustalenia dla A. S. podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne przy uwzględnieniu kwot przychodu jakie uzyskała A. S. z tytułu umów zawartych z S. Ś. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) S. Ś. oraz równoległe stwierdzenie, że płatnikiem składek od tak ustalonych podstaw jest (...) SA w Ł.

Wniosła o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że płatnik prawidłowo ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne za okres wskazany w decyzji.

Z ostrożności procesowej wniósł o stwierdzenie, że kwoty przychodu jakie uzyskała A. S. z tytułu umów zawartych z S. Ś. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) nie podlegają zaliczeniu do kwoty, od której następnie została ustalona podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne od płatnika (...) SA w Ł..

Nadto pełnomocnik odwołującej się wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

Decyzją z dnia 27 września 2017 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że **M. Z. (1)** z tytułu zatrudnienia jako pracownik na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) SA osiągnęła przychód stanowiący miesięczne podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe i wypadkowe) oraz na ubezpieczenie zdrowotne, który wynosi:

- za październik 2014 roku na ubezpieczenia społeczne 720,80 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 621,98 zł,
- za listopad 2014 roku na ubezpieczenia społeczne 1.047,80 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 904,14 zł,
- za grudzień 2014 roku na ubezpieczenia społeczne 2.340,60 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 2.019,71 zł,
- za luty 2015 roku na ubezpieczenia społeczne 355,15 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 306,45 zł,
- za marzec 2015 roku na ubezpieczenia społeczne 1.486,56 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.282,75 zł,
- za kwiecień 2015 roku na ubezpieczenia społeczne 1.755 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.514,38 zł,
- za maj 2015 roku na ubezpieczenia społeczne 1.687,95 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.456,54 zł,
- za lipiec 2015 roku na ubezpieczenia społeczne 1.555,52 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 1.342,26 zł,
- za sierpień 2015 roku na ubezpieczenia społeczne 2.478,80 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 2.138,96 zł.

Zakład ustalił, iż płatnik składek (...) SA w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe nie uwzględnił kwot wypłaconych M. Z. (1) z tytułu zatrudnienia na podstawie umów zlecenia i umów o dzieło zawartych z S. Ś.. Płatnik składek naliczył podstawy wymiaru za okres od października do grudnia 2014 roku 100,80 zł, od lutego do maja i od lipca do sierpnia 2015 roku 105 zł.

M. Z. (1) była zatrudniona na podstawie umowy o pracę na stanowisku konsultanta w okresie od 1 września 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku w (...) SA. Równocześnie wykonywała umowy zlecenia i umowy o dzieło zawarte z (...) S. Ś., na podstawie których wykonywała pracę na rzecz (...) SA, z którym pozostawała w stosunku pracy.

M. Z. (1) była zatrudniona przez S. Ś. na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie obsługi klienta w placówce bankowej, udzielała informacji o warunkach udzielania kredytów oraz sposobie oceny zdolności kredytowej, przyjmowała i weryfikowała wstępnie zgodność merytoryczną wniosków kredytowych. Faktycznie nadzór nad pracą wykonywaną w ramach umowy o świadczenie usług w zakresie obsługi klienta w placówce bankowej, udzielaniem informacji o warunkach udzielania kredytów oraz sposobie oceny zdolności kredytowej, przyjmowaniem i weryfikacją wstępną zgodności merytorycznej wniosków kredytowych sprawował jej pracodawca przez bezpośredniego przełożonego specjalistę S. Ś.. Zakład wskazał, iż podmiotem korzystającym wyłącznie z efektów pracy osób zatrudnionych na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie świadczenia umów było (...) SA. Wynagrodzenia były wypłacane na podstawie umów o świadczenie usług za pośrednictwem (...) S. Ś., jednak koszty

wykonywania usług w zakresie pośrednictwa finansowego ponosi (...) SA, który środki na wynagrodzenia przekazywał firmie (...) na podstawie wystawionych faktur.

Dokonane wypłaty w ocenie Zakładu stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu umowy o pracę, gdyż są przychodem określonym w art. 4 punkt 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył płatnik (...) SA w Ł.

Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie art. 68 ust. 1c, art. 83 ust. 1 punkt 3 w zw. z art. 8 ust. 2a, art. 18 ust.1 i ust. 1a, art. 20 ust. 1, art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 81 ust. 1, 5 i 6, art. 85 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, polegające na dokonaniu nieprawidłowej wykładni tych przepisów, a w konsekwencji na ich nieprawidłowym zastosowaniu prowadzącym organ do nieuzasadnionego wniosku, że występują przesłanki do ustalenia dla M. Z. (1) podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne przy uwzględnieniu kwot przychodu jakie uzyskała M. Z. (1) z tytułu umów zwartych z S. Ś. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) S. Ś. oraz równoległe stwierdzenie, że płatnikiem składek od tak ustalonych podstaw jest (...) SA w Ł. Wniosła o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że płatnik prawidłowo ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne za okres wskazany w decyzji.

Z ostrożności procesowej wniósł o stwierdzenie, że kwoty przychodu jakie uzyskała M. Z. (1) z tytułu umów zawartych z S. Ś. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) nie podlegają zaliczeniu do kwoty, od której następnie została ustalona podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne od płatnika (...) SA w Ł.

Nadto wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Decyzją z dnia 27 września 2017 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił miesięczne kwoty składek na **Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych**:

- w kwietniu 2013 roku w wysokości 595,62 zł,
- w maju 2013 roku w wysokości 807,72 zł,
- w czerwcu 2013 roku w wysokości 524,21 zł,
- w lipcu 2013 roku w wysokości 1.203,69 zł,
- w styczniu 2014 roku w wysokości 574,79 zł,
- w lutym 2014 roku w wysokości 570,95 zł,
- w kwietniu 2014 roku w wysokości 1.162,79 zł,
- w maju 2014 roku w wysokości 694,20 zł,
- w czerwcu 2014 roku w wysokości 520,10 zł,
- w lipcu 2014 roku w wysokości 538,82 zł,
- w sierpniu 2014 roku w wysokości 534,39 zł,
- we wrześniu 2014 roku w wysokości 557,06 zł,
- w październiku 2014 roku w wysokości 562,29 zł,

- w listopadzie 2014 roku w wysokości 573,51 zł,
- w grudniu 2014 roku w wysokości 567,76 zł,
- w styczniu 2015 roku w wysokości 1.208,62 zł,
- w lipcu 2015 roku w wysokości 776,18 zł,
- w sierpniu 2015 roku w wysokości 803,56 zł,
- we wrześniu 2015 roku w wysokości 809,52 zł,
- w październiku 2015 roku w wysokości 772,62 zł,
- w listopadzie 2015 roku w wysokości 726,36 zł,
- w grudniu 2015 roku w wysokości 814,60 zł.

Decyzja została wydana na podstawie art. 83 ust. 1 punkt 3 i art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 roku, poz.963) w zw. z art. 2 ust.1, art. 9, art. 28, art. 29 ust.1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. z 2016 roku, poz. 1256).

W uzasadnieniu Zakład wskazał, iż w wyniku przeprowadzonej kontroli w zakresie prawidłowości i rzetelności opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania jest zobowiązany Zakład oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego przez płatnika składek (...) SA. W wyniku kontroli ustalono, że płatnik nie naliczył i nie rozliczył składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od kwot przychodu A. S. (za okres od kwietnia do lipca 2013 roku, od stycznia do lutego 2014 roku, od kwietnia 2014 roku do stycznia 2015 roku, od marca do maja i od lipca do grudnia 2015 roku) i M. Z. (1) (za okres od października do grudnia 2014 roku, od lutego do kwietnia 2015 roku, od lipca do sierpnia 2015 roku) wypłaconego z tytułu wynagrodzenia z umów zlecenia i umów o dzieło zawartych z (...) S. Ś.. Zakład wskazał, iż ubezpieczone A. S. i M. Z. (1) zatrudnione na podstawie umowy o pracę przez mFinanse wykonywały równocześnie umowy zlecenia oraz umowy o dzieło zawarte z (...) S. Ś., na podstawie których wykonywały prace na rzecz mFinanse z którym pozostawały w stosunku pracy.

Odwołanie od powyżej decyzji złożył płatnik (...) SA w Ł..

W ocenie płatnika zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem art. 2 ust. 1, art. 9, art. 28, art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy polegającym na dokonaniu nieprawidłowej wykładni tych przepisów, a w konsekwencji na ich nieprawidłowym zastosowaniu prowadzącym organ do nieuzasadnionego wniosku, że płatnik nieprawidłowo naliczył i rozliczył składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za A. S. i M. Z. (1) podczas gdy płatnik przy naliczeniu i rozliczeniu składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zasadnie nie uwzględnił kwoty przychodu jakie uzyskała A. S. i M. Z. (1) z tytułu umów zawartych z S. Ś. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) S. Ś..

Pełnomocnik płatnika wniósł zmianę i stwierdzenie, że płatnik składek prawidłowo naliczył i rozliczył składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za A. S. i M. Z. (1), jak też z ostrożności procesowej wniósł o stwierdzenie, że kwoty przychodu jakie uzyskała A. S. i M. Z. (1) z tytułu umów zawartych z S. Ś. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) S. Ś. nie podlegają zaliczeniu do kwoty od której następczo ustalona została podstawa wymiaru składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych dla płatnika (...) SA w Ł..

Decyzją z dnia 27 września 2017 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił miesięczne kwoty składek na **Fundusz Pracy**:

- w kwietniu 2013 roku w wysokości 14.532,51 zł,
- w maju 2013 roku w wysokości 19.730,65 zł,
- w czerwcu 2013 roku w wysokości 12.475,73 zł,
- w lipcu 2013 roku w wysokości 29.394,75 zł,
- w styczniu 2014 roku w wysokości 14.024,45 zł,
- w lutym 2014 roku w wysokości 14.000,50 zł,
- w kwietniu 2014 roku w wysokości 28.499,90 zł,
- w maju 2014 roku w wysokości 17.019,16 zł,
- w czerwcu 2014 roku w wysokości 12.753,93 zł,
- w lipcu 2014 roku w wysokości 13.212,57 zł,
- w sierpniu 2014 roku w wysokości 13.324,66 zł,
- we wrześniu 2014 roku w wysokości 13.658,98 zł,
- w październiku 2014 roku w wysokości 13.727,15 zł,
- w listopadzie 2014 roku w wysokości 14.060,87 zł,
- w grudniu 2014 roku w wysokości 13.920,61 zł,
- w styczniu 2015 roku w wysokości 12.755,10 zł,
- w lutym 2015 roku w wysokości 12.833,61 zł,
- w marcu 2015 roku w wysokości 18.170,73 zł,
- w kwietniu 2015 roku w wysokości 47.638,89 zł,
- w maju 2015 roku w wysokości 29.482,82 zł,
- w lipcu 2015 roku w wysokości 18.893,94 zł,
- w sierpniu 2015 roku w wysokości 19.603,35 zł,
- we wrześniu 2015 roku w wysokości 19.749,23 zł,
- w październiku 2015 roku w wysokości 18.848,24 zł,
- w listopadzie 2015 roku w wysokości 17.715,59 zł,
- w grudniu 2015 roku w wysokości 19.877,08 zł.

Decyzja została wydana na podstawie art. 83 ust. 1 punkt 3 i art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016 roku, zpo.963) i art. 104 ust. 1 i ust. 3, art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017 roku, poz. 1065).

W uzasadnieniu Zakład wskazał, iż w wyniku przeprowadzonej kontroli w zakresie prawidłowości i rzetelności opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania jest zobowiązany Zakład oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego przez płatnika składek (...) SA ustalono, że płatnik nie naliczył i nie rozliczył składki na Fundusz Pracy od kwot przychodu A. S. (za okres od kwietnia do lipca 2013 roku, od stycznia do lutego 2014 roku, od kwietnia 2014 roku do stycznia 2015 roku, od marca do maja i od lipca do grudnia 2015 roku) i M. Z. (1) (za okres od października do grudnia 2014 roku, od lutego do kwietnia 2015 roku, od lipca do sierpnia 2015 roku) wypłaconego z tytułu wynagrodzenia z umów zlecenia i umów o dzieło zawartych z (...) S. Ś.. Zakład wskazał, iż ubezpieczone A. S. i M. Z. (1) zatrudnione na podstawie umowy o pracę przez mFinanse wykonywały równocześnie umowy zlecenia oraz umowy o dzieło zawarte z (...) S. Ś., na podstawie których wykonywały prace na rzecz mFinanse z którym pozostawały w stosunku pracy.

Odwołanie od powyżej decyzji złożył płatnik (...) SA w Ł..

W ocenie płatnika zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów polegającym na dokonaniu nieprawidłowej wykładni tych przepisów, a w konsekwencji na ich nieprawidłowym zastosowaniu prowadzącym organ do nieuzasadnionego wniosku, że płatnik nieprawidłowo naliczył i rozliczył składki na Fundusz Pracy za A. S. i M. Z. (1) podczas gdy płatnik przy naliczeniu i rozliczeniu składki na Fundusz Pracy zasadnie nie uwzględnił kwoty przychodu jakie uzyskała A. S. i M. Z. (1) z tytułu umów zawartych z S. Ś. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) S. Ś..

Pełnomocnik płatnika wniósł o jej zmianę i stwierdzenie, że płatnik składek prawidłowo naliczył i rozliczył składki na Fundusz Pracy za A. S. i M. Z. (1), jak też z ostrożności procesowej wniósł o stwierdzenie, że kwoty przychodu jakie uzyskała A. S. i M. Z. (1) z tytułu umów zawartych z S. Ś. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) S. Ś. nie podlegają zaliczeniu do kwoty od której następnie ustalona została podstawa wymiaru składki na Fundusz Pracy dla płatnika (...) SA w Ł..

W uzasadnieniu wszystkich odwołań podał, iż w całości podtrzymuje merytoryczne stanowisko zaprezentowane w ramach postępowania administracyjnego w zastrzeżeniach do protokołu kontroli z dnia 1 marca 2017 roku oraz w piśmie z dnia 4 marca 2017 roku.

Ubezpieczone A. S. i M. Z. (1) nie zajęły stanowiska w sprawie.

S. Ś. został zawiadomiony o toczącym się postępowaniu, na podstawie art. 477¹¹ § 2 k.p.c., i nie przystąpił do sprawy w charakterze zainteresowanego.

Postanowieniami z dnia 30 listopada 2017 roku Sąd połączył odwołania płatnika od ww. czterech decyzji do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia (postanowienia – k.21 akt VIII U 2188/17, k.19 akt VIII U 2189/17, k.18 akt VIII U 2190/17).

Na rozprawie w dniu 8 maja 2019 roku pełnomocnik organu rentowego wskazał wartość przedmiotu sporu w sprawach z odwołania A. S. na kwotę 19.990,27 zł, z odwołania M. Z. (1),skiej na kwotę 4.597,94 zł, w sprawie o składki na Fundusz Pracy na kwotę 1.694,37 zł a o składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na kwotę 67,77 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. Ś. prowadzi od dnia 9 czerwca 2008 roku pozarolniczą działalność gospodarczą, której głównym przedmiotem jest doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania.

(wyroku (...) k.171)

(...) SA w Ł. został zarejestrowany w KRS w dniu 16 września 2010 roku. Spółka powstała z przekształcenia (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na mocy uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników i do października 2016 roku prowadziła działalność pod firmą (...).

Płatnik prowadzi m.in. finansową działalność usługową (z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych), działalność wspomagającą usługi finansowe, działalność agentów i brokerów ubezpieczeniowych, działalność związaną z zarządzaniem funduszami.

(odpis z KRS – k.21-29)

W dniu 1 czerwca 2009 roku S. Ś. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) S. Ś. zawarł umowę o współpracy z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.. Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

Na podstawie tej umowy S. Ś. jako przedstawiciel w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zobowiązał się do współpracy ze spółką przy wykonywaniu przez spółkę usług pośrednictwa finansowego (pieniężnego).

W celu wykonania umowy S. Ś. zobowiązał się do poszukiwania klientów i kierowania ich do spółki, dystrybucji materiałów reklamowych wśród klientów i innych osób, nawiązywania kontaktów z klientem, wyjaśnianiu treści różnych ofert lub treści materiałów reklamowych oraz wniosków na podstawie ogólnych informacji przekazanych przez klienta (osobę, która zawarła lub jest zainteresowana zawarciem z bankiem umowy z zakresie któregoś z produktów) przed wyborem konkretnej oferty danego banku, udostępnianiu ofert banków wynikających z ogólnie dostępnych ofert, cenników i regulaminów, materiałów reklamowych skierowanych do nieoznaczonego adresata.

Ponadto S. Ś. został zobowiązany do podejmowania i wykonywania szeregu czynności dodatkowych umożliwiających właściwe wykonywanie czynności głównych, w szczególności stosowania się do procedur określonych przez spółkę, przekazaniu do centrali spółki sprawozdań i raportów z regionu, uczestniczeniu w naradach i szkoleniach organizowanych przez spółkę, zapewnieniu posiadania materiałów reklamowych i wniosków.

Wykonywanie umowy przez inną osobę wymagało uprzedniego uzgodnienia zakresu działania ze spółką.

(umowa o współpracy – k.58-60 akt ZUS)

W dniu 7 stycznia 2013 roku S. Ś. zawarł umowę o współpracy z (...) spółką akcyjną w Ł. (obowiązującą od 2 stycznia 2013 roku).

Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

Na podstawie tej umowy S. Ś. jako przedstawiciel w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zobowiązał się do współpracy ze spółką przy wykonywaniu przez spółkę usług pośrednictwa finansowego (pieniężnego).

W celu wykonania umowy S. Ś. zobowiązał się do poszukiwania klientów i kierowania ich do spółki, dystrybucji materiałów reklamowych wśród klientów i innych osób, nawiązywania kontaktów z klientem, wyjaśnianiu treści różnych ofert lub treści materiałów reklamowych oraz wniosków na podstawie ogólnych informacji przekazanych przez klienta (osobę, która zawarła lub jest zainteresowana zawarciem z bankiem umowy z zakresie któregoś z produktów) przed wyborem konkretnej oferty danego banku, udostępnianiu ofert banków wynikających z ogólnie dostępnych ofert, cenników i regulaminów, materiałów reklamowych skierowanych do nieoznaczonego adresata.

Ponadto S. Ś. zobowiązał się do podejmowania i wykonywania szeregu czynności dodatkowych umożliwiających właściwe wykonywanie czynności głównych, w szczególności stosowania się do procedur określonych przez spółkę, przekazaniu do centrali spółki sprawozdań i raportów z regionu, uczestniczeniu w naradach i szkoleniach organizowanych przez spółkę, zapewnieniu posiadania materiałów reklamowych i wniosków.

S. Ś. nie był zobowiązany do wykonywania umowy osobiście, przy czym spółka zastrzegła sobie prawo do uzgodnienie zakresu wykonywania umowy przez inną osobę.

S. Ś. otrzymywał wynagrodzenie za pozyskanie dla spółki klienta, za sprzedaż produktów finansowych znajdujący się w ofercie spółki.

Umowa ta została rozwiązana z dniem 28 lutego 2014 roku.

(umowa o współpracy – k.77-78 akt ZUS, porozumienie – k.83 akt ZUS numer (...))

W dniu 16 września 2013 roku S. Ś. jako podwykonawca zawarł umowę o współpracy z (...) spółką akcyjną w Ł.. Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

Umowa ta regulowała zasady współpracy podwykonawców z (...) spółką akcyjną w zakresie czynności faktycznych związanych z działalnością bankową dotyczącą pozyskiwania klientów dla banku.

S. Ś. powierzone zostały czynności faktyczne polegające na pozyskiwaniu klientów zainteresowanych produktami banku ((...) Bank SA lub (...) Bank (...) SA). Czynności te obejmowały docieranie do potencjalnych klientów z ofertą banku, przedstawianie im informacji o produktach banku, przekazywanie im danych i wniosków (...) w celu nawiązania przez (...) kontaktu z klientami i dokonania przez niego czynności koniecznych do zawarcia umowy.

Czynności te miały charakter pomocniczy i służyły realizacji świadczenia głównego spółki (...) wobec banku i były czynnościami, bez których nie jest możliwe wykonanie przez spółkę świadczenia głównego wobec banku.

S. Ś. był uprawniony do dokonywania czynności przez swoich pracowników posiadających stosowne pełnomocnictwo zaakceptowane przez spółkę.

(umowa o współpracy – k.84-86 akt ZUS numer (...))

S. Ś. otrzymywał wynagrodzenie prowizyjne za sprzedaż produktów bankowych na podstawie wystawionych faktur.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 1 lipca 2013 roku ubezpieczona A. S. zawarła umowę o pracę z S. Ś. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) Ś. S..

Umowa została zawarta na czas określony do 30 września 2013 roku.

A. S. została zatrudniona w wymiarze 1/2 etatu za wynagrodzeniem 800 zł. Na podstawie umowy ubezpieczona zajmowała się obsługą klienta w placówce bankowej w R..

Kolejna umowa o pracę, na tych samych warunkach została zawarta na okres od 1 października 2013 roku do 31 marca 2014 roku.

(umowy o pracę – k.31, k.32 akt ZUS, świadectwo pracy – k. 40 akt ZUS numer (...))

S. Ś. jako przedsiębiorca zawarł z ubezpieczoną A. S. umowy zlecenia:

1) na okres od 1 do 30 czerwca 2013 roku, której przedmiotem była obsługa klienta w placówce bankowej; strony ustalił, że wynagrodzenie będzie płatne po wystawieniu rachunku,

2) na okres od 1 lipca do 31 grudnia 2014 roku, której przedmiotem było sprzątnięcie powierzchni poziomych; strony ustaliły wysokość wynagrodzenia na kwotę 650 zł,

3) na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2015 roku, której przedmiotem było sprzątnie powierzchni poziomych; strony ustaliły wysokość wynagrodzenia na kwotę 1.750 zł,

4) na okres od 1 kwietnia 2015 roku do 31 grudnia 2014 roku, której przedmiotem była obsługa klienta w placówce bankowej; strony ustaliły wysokość wynagrodzenia na kwotę 1.750 zł,

(umowy zlecenia – k.33-36 akt ZUS, numer (...))

S. Ś. jako przedsiębiorca zawarł z ubezpieczoną A. S. umowy o dzieło:

1) na okres od 1 czerwca do 31 grudnia 2013 roku, której przedmiotem było dzieło określone jako sprzątnie powierzchni poziomych, za wynagrodzeniem 0,00 zł,

2) na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2014 roku, której przedmiotem było dzieło: udzielanie informacji o warunkach udzielania kredytów oraz sposobie oceny zdolności kredytowej; strony ustaliły wysokość wynagrodzenia na kwotę 908 zł,

3) na okres od 1 lipca do 31 grudnia 2014 roku, której przedmiotem było dzieło: przyjmowanie i weryfikacja wstępna zgodności merytorycznej wniosków kredytowych; strony ustaliły wysokość wynagrodzenia autorskiego na kwotę 0,00 zł.

(umowy o dzieło – k.36-39 akt ZUS, numer (...))

S. Ś. jako przedsiębiorca zawarł z ubezpieczoną M. Z. (1) następujące umowy zlecenia:

1) na okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 2014 roku, której przedmiotem była obsługa klientów bankowych, strony nie określiły wysokości wynagrodzenia,

2) na okres od 1 września do 31 grudnia 2014 roku, której przedmiotem było sprzątnie powierzchni poziomych, za wynagrodzeniem 650 zł,

3) na okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2015 roku, której przedmiotem było sprzątnie powierzchni poziomych; strony ustaliły wysokość wynagrodzenia na kwotę 650 zł,

(umowy zlecenia – k.41-43 akt ZUS numer (...))

S. Ś. jako przedsiębiorca zawarł z ubezpieczoną M. Z. (1) następujące umowy o dzieło:

1) na okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 2014 roku, której przedmiotem była obsługa klientów bankowych, strony nie określiły wysokości wynagrodzenia,

2) na okres od 1 września do 31 grudnia 2014 roku, której przedmiotem było przyjmowanie i weryfikacja wstępna zgodności merytorycznej wniosków kredytowych, strony nie określiły wysokości wynagrodzenia,

3) na okres od 1 września do 31 grudnia 2014 roku, której przedmiotem było udzielanie informacji o warunkach udzielania kredytów i sposobie oceny zdolności kredytowej, strony nie określiły wysokości wynagrodzenia,

4) na okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2015 roku, której przedmiotem było przyjmowanie i weryfikacja wstępna zgodności merytorycznej wniosków kredytowych oraz udzielanie informacji o warunkach udzielania kredytów i sposobie oceny zdolności kredytowej, strony nie określiły wysokości wynagrodzenia.

(umowy zlecenia – k.44-46)

S. Ś. był zatrudniony w (...) SA w Ł. w niepełnym wymiarze czasu pracy. W ramach tej umowy zajmował się zawieraniem umów kredytowych i wprowadzeniem ich do systemu.

(zeznania świadka M. S. min.00:15:29-00:24:56 protokół z 25.04.2018 r.)

W dniu 1 marca 2013 roku A. S. zawarła z (...) SA w Ł. umowę o pracę na czas określony do dnia 28 lutego 2018 roku. Ubezpieczona została zatrudniona na stanowisku konsultanta.

Do jej obowiązków należało: zawieranie umów w imieniu pracodawcy na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez pracodawcę, sporządzenie dokumentów zgodnie z obowiązującymi procedurami, zabezpieczenie dokumentów związanych z zawartą transakcją (w szczególności wypełnionego przez klienta wniosku i umowy), w sposób uniemożliwiający dostęp osobom nieuprawnionym, z uwzględnieniem ogólnie obowiązujących w tym zakresie przepisów, niezwłoczne przekazanie dokumentacji spółce, weryfikowanie i potwierdzanie za zgodność z oryginałem dokumentów koniecznych do zawierania umów w imieniu pracodawcy, wykonywanie innych czynności faktycznych według zasad określonych przez pracodawcę. Ubezpieczona pracowała w zadaniowym czasie pracy w wymiarze około 24 minut dziennie.

Do szczegółowego zakresu zadań ubezpieczonej należało: wypełnianie, weryfikowanie i rejestrowanie wniosków kredytowych, monitorowanie procesów kredytowych, kontrolowanie dokumentacji kredytowej, podejmowanie decyzji kredytowych w zakresie określonym przez procedury, zawieranie umów kredytowych oraz dokonywanie zmian tych umów, ustanawianie i zwalnianie prawnych zabezpieczeń udzielanych kredytów, w tym zastawu rejestrowego, zawieranie, zmiana i wypowiedzanie umów związanych z prowadzeniem rachunków bankowych, o lokaty terminowe i o karty płatnicze, rejestracja wniosków klientów w odpowiednich aplikacjach, poświadczanie dokumentów związanych z udzielaniem produktów za zgodność z oryginałem, weryfikacja zatrudnienia klientów zgodnie z procedurami wewnętrznymi banku, weryfikacja i uaktualnianie danych na wnioski klientów.

Miejscem świadczenia pracy była R.. Wynagrodzenie ubezpieczonej wynosiło 96 zł.

Od 1 stycznia 2014 roku wynagrodzenie ubezpieczonej wynosiło 100,80 zł, a od 1 stycznia 2015 roku 105 zł.

(umowa o pracę i aneksy – k.33-35, k.36, zakres czynności – k.37-38, roczne karty wynagrodzeń – k.39-41, deklaracje podatkowe PIT 11 – k.42-46 akt ZUS numer (...))

W dniu 1 marca 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. udzieliła A. S. jako pracownikowi pełnomocnictwa do reprezentowania spółki:

1) samodzielnie, w zakresie: zawierania i zmiany umów rachunków bankowych o których mowa w art. 49 ust. 1 ustawy Prawo bankowe wg wzoru zatwierdzonego przez bank w tym w szczególności umów rachunków rozliczeniowych, bieżących i pomocniczych dla przedsiębiorców, ustanawianie i zwalnianie prawnego zabezpieczenia udzielanego kredytu i pożyczek, zawieraniu, zmiany lub wypowiedzania umów o lokaty terminowe, zawieraniu i zmianie umów o kartę płatniczą z wyłączeniem umów o karty kredytowe z limitem do kwoty 6.000.000 zł z tytułu jednej czynności, lub jej równowartości w walutach obcych,

2) łącznie z drugim pełnomocnikiem lub członkiem zarządu, w zakresie: zawierania lub zmiany umów kredytów i pożyczek pieniężnych udzielanych osobom fizycznym, w tym kredytu konsumenckiego, zawierania lub zmiany umów kredytów i pożyczek pieniężnych dla mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem zabezpieczonych hipoteką, zawieraniu ugody w sprawie spłaty kredytów i pożyczek oraz zawieraniu i zmianie umów dotyczących ustanowienia prawnego zabezpieczenia z limitem w zakresie jednej czynności do kwoty 300.000 zł., lub jej równowartości w walutach obcych.

(pełnomocnictwo – k.144 akt ZUS, numer (...))

W dniu 1 września 2014 roku M. Z. (1) zawarła z (...) SA w Ł. umowę o pracę na czas określony do dnia 31 sierpnia 2019 roku. Ubezpieczona została zatrudniona na stanowisku konsultanta.

Do jej obowiązków należało: zawieranie umów w imieniu pracodawcy na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez pracodawcę, sporządzenie dokumentów zgodnie z obowiązującymi procedurami, zabezpieczenie dokumentów związanych z zwartą transakcją (w szczególności wypełnionego przez klienta wniosku i umowy), w sposób uniemożliwiający dostęp osobom nieuprawnionym, z uwzględnieniem ogólnie obowiązujących w tym zakresie przepisów, niezwłoczne przekazanie dokumentacji spółce, weryfikowanie i potwierdzanie za zgodność z oryginałem dokumentów koniecznych do zawierania umów w imieniu pracodawcy, wykonywanie innych czynności faktycznych według zasad określonych przez pracodawcę. Ubezpieczona pracowała w zadaniowym czasie pracy w wymiarze 0,05 etatu minut dziennie.

Do szczegółowego zakresu zadań ubezpieczonej należało: wypełnianie, weryfikowanie i rejestrowanie wniosków kredytowych, monitorowanie procesów kredytowych, kontrolowanie dokumentacji kredytowej, podejmowanie decyzji kredytowych w zakresie określonym przez procedury, zawieranie umów kredytowych oraz dokonywanie zmian tych umów, ustanawianie i zwalnianie prawnych zabezpieczeń udzielanych kredytów, w tym zastawu rejestrowego, zawieranie, zmiana i wypowiedzanie umów związanych z prowadzeniem rachunków bankowych, o lokaty terminowe i o karty płatnicze, rejestracja wniosków klientów w odpowiednich aplikacjach, poświadczanie dokumentów związanych z udzielaniem produktów za zgodność z oryginałem, weryfikacja zatrudnienia klientów zgodnie z procedurami wewnętrznymi banku, weryfikacja i uaktualnianie danych na wnioski klientów.

Ubezpieczona świadczyła pracę w Ż.. Wynagrodzenie ubezpieczonej wynosiło 100,80 zł, a od 1 stycznia 2015 roku 105 zł.

Umowa została rozwiązana w dniu 31 sierpnia 2015 roku na mocy porozumienia stron.

(umowa o pracę i aneksy – k.33-36, zakres czynności – k.37, roczne karty wynagrodzeń – k.40-41, deklaracje podatkowe PIT 11 – k.42-45, rozwiązanie umowy – k.38, świadectwo pracy – k.39 akt ZUS numer (...))

W dniu 1 kwietnia 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. udzieliła M. Z. (1) jako pracownikowi pełnomocnictwa do reprezentowania spółki

1) samodzielnie, w zakresie: zawierania i zmiany umów rachunków bankowych o których mowa w art. 49 ust. 1 ustawy Prawo bankowe, wykonywaniu czynności faktycznych związanych z działalnością bankową w tym pozyskiwanie dokumentów do zawarcia umów, przyjmowanie reklamacji i dyspozycji klientów w zakresie uzgodnionym uprzednio z bankiem, pozyskiwanie klientów na produkty bankowe oferowane przez (...) SA zgodnie z art. 6 ustawy Prawo bankowe a także dokonywania na wniosek klientów zamiany w zakresie danych osobowych oraz danych firmowych (danych przedsiębiorców) klientów (...) SA, przygotowanie aneksów do umów, sporządzania notatek i inspekcji nieruchomości i sprawdzania stanu prawnego ksiąg wieczystych, udostępniania klientom materiałów reklamowych, wniosków według wzorów i procedur przekazanych przez Bank, zawierania i zmianie umów o kartę płatniczą których stroną jest konsument lub mikroprzedsiębiorca i mały przedsiębiorca w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej,

2) łącznie z drugim pełnomocnikiem lub członkiem zarządu, w zakresie: zawierania lub zmiany umów kredytów i pożyczek pieniężnych udzielanych osobom fizycznym, w tym kredytu konsumenckiego, zawierania lub zmiany umów kredytów i pożyczek pieniężnych dla mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem zabezpieczonych hipoteką, zawierania ugody w sprawie spłaty kredytów i pożyczek oraz zawieraniu i zmianie umów dotyczących ustanowienia prawnego zabezpieczenia z limitem w zakresie jednej czynności do kwoty 300.000 zł., lub jej równowartości w walutach obcych.

Nadto ubezpieczona została upoważniona do reprezentacji (...) SA jako pełnomocnika (...) Bank (...) SA oraz (...) Bank SA w zakresie zawierania kredytów gotówkowych i kart kredytowych na podstawie umów o kredyt gotówkowy oraz limit na kartę kredytową w zakresie jednej czynności do kwoty 300.000 zł, lub jej równowartości w walutach obcych.

(pełnomocnictwo – k.143 akt ZUS, numer (...))

Do obowiązków ubezpieczonych w ramach wykonywanych umów należało poszukiwanie klientów, obsługa klientów, przygotowanie wniosków kredytowych, ocena zdolności kredytowej. Czynności te były zgodne z modelem biznesowym umowy o współpracy.

Ubezpieczone posiadały pełnomocnictwo zaakceptowane przez (...) SA ((...) SA) w Ł..

S. Ś. sprawdzał czy wnioski są prawidłowo sformułowane, czy zainteresowane prawidłowo obsługują klientów.

Za wykonane prace zainteresowane otrzymywały wynagrodzenie od S. Ś..

Punkty obsługiwane przez S. Ś. musiały spełniać wymogi mBanku.

(zeznania świadka S. Ś. – min.00:23:06-00:31:29 protokół z 20.03.2019 r.)

S. Ś. otrzymał od mBanku dostęp do produktów bankowych. Sam organizował punkty sprzedaży, ale w sposób narzucony przez mBank.

(zeznania świadka S. Ś. – min.00:23:06-00:31:29 protokół z 20.03.2019 r.)

M. Z. (1) wykonywała pracę początkowo w placówce Ż., a następnie w placówce w R..

W placówce w Ż. ubezpieczona pracowała od godziny 9 do godziny 17, zaś w R. po 12 godzin dziennie zgodnie z grafikiem.

Zarówno na podstawie umowy o pracę jak i umów zawartych z S. Ś. M. Z. (2) wykonywała prace polegające na pozyskiwaniu klientów, obsłudze klientów, pozyskiwaniu pośredników finansowych. Praca ta łączyła się w jedną całość.

M. Z. (2) nie miała możliwości rozróżnienia czy wykonuje umowę o pracę czy umowy zwrarte z S. Ś..

M. Z. (2) miała dostęp do systemu (...) SA w Ł.. Do tego systemu wprowadzała dane klientów. Zawarte umowy były wysyłane do (...) SA.

M. Z. (2) nie wprowadzała do systemu umów w imieniu S. Ś..

Pracę ubezpieczonej nadzorował S. Ś., który przyjeżdżał do placówki co najmniej raz w tygodniu. Ubezpieczona była również kontrolowana przez pracowników (...) SA w Ł., dyrektorów regionalnych.

Praca na podstawie umów o dzieło czy umów zlecenia nie mogła być wykonywana na bez umowy o pracę z (...) SA w Ł.. Po zakończeniu współpracy z S. Ś. umowa o pracę została rozwiązana za porozumieniem stron.

Jeżeli w pracy zainteresowanej występowały problemy techniczne, to były one rozwiązywane przez (...) SA w Ł..

(zeznania ubezpieczonej M. Z. (1) min.00:02:56-00:21:08 protokół z 21.11.2018 r. płyta CD k. 189)

Różnica w naliczeniu składek z ubezpieczenia społecznego wynosi 20.771,45 zł, na ubezpieczenie zdrowotne 5.534,19 zł, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – 1.518 zł.

(protokół kontroli – k.145-147 akt ZUS numer (...))

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami, które różniły się co do tego, czy przychody uzyskane przez M. Z. (1) i A. S. z tytułu umów cywilnoprawnych zawartych z S. Ś. stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu pracy świadczonej w ramach tych umów realizowanych na rzecz własnego pracodawcy – (...) SA w Ł..

Istotne w sprawie okoliczności zostały ustalone na podstawie dowodów z ww. dokumentów, których strony nie kwestionowały, ani pod względem autentyczności ani treści merytorycznej. Fakt niekwestionowania przez strony treści kopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz w aktach organu rentowego pozwolił nadto na potraktowanie tych kopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Płatnik nie kwestionował również poprawności matematycznej obliczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych określonej w decyzjach.

Zeznania świadka M. S. co do okoliczności zatrudnienia ubezpieczonych w (...) SA w Ł. na podstawie umowy o pracę znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów. Natomiast świadek nie zna ubezpieczonych i nie ma wiedzy czym zajmowały się na podstawie umowy o pracę ani jakie zadania wykonywały na podstawie umów zawartych z S. Ś..

Świadek S. Ś. wskazał jakie czynności wykonywały ubezpieczone oraz przyznał, że za wykonane prace otrzymywały wynagrodzenie, które było uzależnione od sprzedanych produktów bankowych. Zeznania te są spójne z zeznaniami ubezpieczonej M. Z. (1). Dodatkowo M. Z. (1) zeznała, iż nie potrafiła rozróżnić pracy wykonywanej na podstawie umów zawartych z S. Ś. i na podstawie umowy o pracę z (...) SA, dla niej było to jedno zatrudnienie, jeden etat.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania są niezasadne i podlegają oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 4 punkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 roku, poz. 300, zwaną dalej „ustawą systemową”), za ubezpieczonego uważa się osobę fizyczną podlegającą chociaż jednemu z ubezpieczeń społecznych, o których mowa w art. 1 ustawy. Płatnikiem składek jest pracodawca - w stosunku do pracowników i osób odbywających służbę zastępczą oraz jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna pozostająca z inną osobą fizyczną w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tej osoby ubezpieczeniami społecznymi, w tym z tytułu przebywania na urlopie wychowawczym albo pobierania zasiłku macierzyńskiego, z wyłączeniem osób, którym zasiłek macierzyński wypłaca Zakład (art. 4 punkt 2a ustawy systemowej). Ten sam podmiot realizuje obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne (art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz.1510) oraz Fundusz Pracy (art. 104 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku, poz. 1265) i składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (art. 9 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz. 1256).

Stosownie do treści art. 8 ust. 1 ustawy systemowej za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a (ust. 2 nie ma zastosowania w sprawie). Zgodnie z art. 8 ust. 2a za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

W myśl art. 18 ust. 1a ustawy systemowej w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej,

umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło.

Stosownie do treści art. 20 ust. 1 ustawy systemowej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

Art. 4 pkt 9 ustawy systemowej jako przychód definiuje: przychody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu: zatrudnienia w ramach stosunku pracy, pracy nakładczej, służby, wykonywania mandatu posła lub senatora, wykonywania pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania, pobierania zasiłku dla bezrobotnych, świadczenia integracyjnego i stypendium wypłacanych bezrobotnym oraz stypendium sportowego, a także z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności oraz umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, jak również z tytułu współpracy przy tej działalności lub współpracy przy wykonywaniu umowy.

Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku poz. 1509) za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Należy także wskazać, iż przepis art. 8 ust. 2a ustawy systemowej został dodany przez art. 1 punkt 4 lit. b ustawy z dnia 23 grudnia 1999 roku o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 110, poz. 1256) i obowiązuje od 30 grudnia 1999 roku. Przepis ten wprowadził wyjątek od reguły przyjętej w art. 9 ust. 1 ustawy systemowej, że umowa zlecenia jest zwolniona z obowiązku ubezpieczenia społecznego w sytuacji, gdy występuje u tej samej osoby obok umowy o pracę. Wolą ustawodawcy było objęcie ubezpieczeniem tej grupy osób, z którymi pracodawca zawierał umowy cywilnoprawne celem uniknięcia ponoszenia zwiększonych kosztów, np. w związku z pracą w godzinach nadliczbowych.

Przepis art. 8 ust. 2a ustawy systemowej nie rodzi problemów interpretacyjnych, a stanowisko judykatury jest w tej mierze ugruntowane. Wykładnia funkcjonalna, wskazuje na to, że przepis art. 8 ust. 2a ustawy systemowej dotyczy, co do zasady takiej pracy wykonywanej na podstawie umowy cywilnoprawnej na rzecz pracodawcy, która mogłaby być świadczona przez jej wykonawcę w ramach stosunku pracy z tym pracodawcą, z tym, że musiałby on wówczas przestrzegać przepisów o godzinach nadliczbowych, powierzeniu pracownikowi do wykonywania pracy innej niż umówiona (art. 42 § 4 k.p.) i innych ograniczeń i obciążeń wynikających z przepisów prawa pracy. Niezależnie od sytuacji czy pracownik pracodawcy wykonuje na jego rzecz pracę w ramach stosunku cywilnoprawnego łączącego oba te podmioty, czy też w ramach stosunku łączącego pracownika i podmiot trzeci, to w obu tych przypadkach pracodawca jest rzeczywistym beneficjentem pracy świadczonej przez pracownika - zleceniobiorcę, bez względu na to, czy w trakcie jej wykonywania pracownik pozostawał pod faktycznym kierownictwem pracodawcy i czy korzystał z jego majątku. Nie chodzi bowiem o to, aby stosunek cywilnoprawny na podstawie, którego ubezpieczony wykonuje pracę na rzecz swojego pracodawcy spełniał również przesłanki stosunku pracy. Jak wskazuje Sąd Najwyższy w wyroku z 24 września 2015 roku (I UK 490/14), przepis art. 8 ust. 2a ustawy systemowej wykreował nie tylko szerokie pojęcie „pracownika”, ale także szeroką definicję pracowniczego tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. Tytułem tym jest łączący pracodawcę z pracownikiem stosunek pracy (który w tym układzie warunkującym powstanie obowiązku ubezpieczeń społecznych ma podstawowe znaczenie) oraz dodatkowo umowa cywilnoprawna zawarta przez pracownika z pracodawcą lub zawarta z osobą trzecią, ale wykonywana na rzecz pracodawcy. Określone hipotezą art. 8 ust. 2a ustawy systemowej dwie sytuacje faktyczne, w jakich może się znaleźć osoba, do której przepis ten jest adresowany (pracownik wykonujący pracę na podstawie wymienionych umów cywilnoprawnych zawartych z

pracodawcą oraz umów cywilnoprawnych zawartych wprawdzie z osobą trzecią, ale gdy praca jest świadczona na rzecz pracodawcy) mają równorzędny charakter z punktu widzenia skutków opisanych dyspozycją tego przepisu. Oznacza to, że konsekwencje prawne na gruncie ustawy systemowej, wynikające z realizacji takich umów, muszą być takie same, tzn. iż dla celów ubezpieczeń społecznych zarówno wykonywanie pracy na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych z pracodawcą, jak i zawartych wprawdzie z osobą trzecią, ale gdy praca wykonywana jest na rzecz pracodawcy, jest traktowane tak jak świadczenie pracy w ramach klasycznego stosunku pracy łączącego jedynie pracownika z pracodawcą. Sąd Najwyższy prezentuje pogląd, że żaden z przepisów ustawy systemowej nie upoważnia też do postawienia tezy o możliwości różnicowania pojęcia płatnika składek w odniesieniu do sytuacji faktycznych, o jakich mowa w jej art. 8 ust. 2a i przyjęcia, że w przypadku wykonywania pracy na podstawie jednej z wymienionych w tym unormowaniu umów cywilnoprawnych przez osobę, która umowę tę zawarła z własnym pracodawcą, należy osobę taką traktować za pracownika podmiotu, z którym łączy ją stosunek pracy, a w przypadku wykonywania pracy na podstawie wspomnianej umowy cywilnoprawnej przez osobę, która umowę tę zawarła wprawdzie z innym podmiotem, lecz w jej ramach wykonuje pracę na rzecz macierzystego pracodawcy, należy osobę taką uważać za pracownika podmiotu będącego stroną stosunku cywilnoprawnego (zleceniodawcy). Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że przepisy ustawy systemowej nie definiują pojęcia „płatnik składek”, aczkolwiek w jej art. 4 pkt 2 lit. a-z wymieniono enumeratywnie wszystkie podmioty mające ten status. Jednym z płatników jest w myśl art. 4 pkt 2 lit. a ustawy systemowej pracodawca. W żadnym z przepisów ustawy systemowej nie zamieszczono jednak własnej, autonomicznej definicji tego pojęcia. Na potrzeby regulacji omawianego aktu (a więc także jego art. 8 ust. 2a) należy zatem stosować termin „pracodawca” w znaczeniu, jakie nadaje mu art. 3 k.p. W myśl tego przepisu, pracodawcą jest osoba fizyczna oraz jednostka organizacyjna, nawet nieposiadająca osobowości prawnej, jeśli zatrudnia ona pracowników. Tak zdefiniowany pracodawca jest z mocy art. 4 pkt 2 lit. a ustawy systemowej płatnikiem składek dla wszystkich pracowników w rozumieniu tego aktu, a zatem także dla tych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w tym także dla pracowników pozostających z nim w stosunku pracy i jednocześnie wykonujących na jego rzecz pracę w ramach umów cywilnoprawnych zawartych z osobą trzecią (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku, II UZP 6/09; wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2010 roku, I UK 252/09; z dnia 22 lutego 2010 roku, I UK 259/09).

Sąd w pełni podziela zapatrywanie wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku (II UZP 6/09), zgodnie z którym pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy o dzieło (ale też innej umowy cywilnoprawnej) zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy (art. 8 ust. 2 lit. a ustawy systemowej). Zgodzić się należy, ze stanowiskiem wyrażonym w uzasadnieniu powołanej uchwały, iż przesłanką decydującą o uznaniu za pracownika osoby świadczącej w ramach umowy zlecenia pracę na rzecz swojego pracodawcy jest to, że w ramach takiej umowy, wykonuje faktycznie pracę dla swojego pracodawcy (uzyskuje on rezultaty jej pracy). Zwrot „działać na rzecz” użyty został w art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w innym znaczeniu niż w języku prawa, w którym działanie „na czyją rzecz” może się odbywać w wyniku istnienia określonej więzi prawnej (stosunku prawnego). Stosunkiem prawnym charakteryzującym się działaniem na rzecz innego podmiotu jest stosunek pracy, do którego istotnych cech należy działanie na rzecz pracodawcy (art. 22 k.p.). Również wykonujący zlecenie „działa na rzecz zleceniodawcy” (art. 734 i następne k.c.). W kontekście ww. przepisu zwrot ten opisuje zatem sytuację faktyczną, w której należy zastosować konstrukcję uznania za pracownika. Jest nią istnienie trójkąta umów, to jest: umowy o pracę, umowy zlecenia między pracownikiem i osobą trzecią, umowy o podwykonawstwo między pracodawcą i zleceniodawcą. Pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy, przy czym następuje to w wyniku zawarcia umowy zlecenia z osobą trzecią oraz zawartej umowy cywilnoprawnej między pracodawcą i zleceniodawcą. Konsekwencją konstrukcji uznania za pracownika jest konieczność opłacania przez pracodawcę składki na ubezpieczenia społeczne za osobę, z którą została zawarta umowa zlecenia, tak jak za pracownika. Stosownie do przepisu art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, pracodawcę obciąża zatem także obowiązek poboru i odprowadzenia do ZUS składki na ubezpieczenie zdrowotne za osobę „uznaną za pracownika”.

Pogląd ten został wyrażony przez Sąd Najwyższy również w wyroku z dnia 23 maja 2014 roku (II UK 445/13), w którego uzasadnieniu wskazano, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że na tle art. 8 ust. 2

ustawy systemowej pojęcie pracownika w zakresie ubezpieczenia społecznego nie pokrywa się ściśle z takim pojęciem, jakim posługuje się prawo pracy, a odczytywanie tego przepisu w związku z art. 6 ust. 1 punkt 1 oraz art. 6 ust. 1 punkt 4 ustawy systemowej prowadzi do wniosku, że rzeczywisty stosunek prawny regulowany wymienionymi w nim umowami cywilnymi, który istnieje na gruncie prawa cywilnego, nie wywołuje skutków w zakresie prawa ubezpieczeń społecznych.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się również, że w sytuacjach, do których odnosi się art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, chodzi o jeden, szeroko ujęty pracowniczy tytuł obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym. Z tą regulacją korespondują unormowania zawarte w art. 18 ust. 1a i w art. 20 ust. 1 tej ustawy, w których nakazano uwzględnienie w postawie wymiaru składek osób w nim wymienionych również przychodu z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło. Płatnikiem tych składek, w myśl art. 4 pkt 2a ustawy systemowej, jest pracodawca, który jest zobowiązany uwzględniać w podstawie wymiaru składek za swoich pracowników także przychody uzyskiwane przez tych pracowników z tytułu umów cywilnoprawnych, o ile prace w ramach tych umów wykonują w warunkach objętych dyspozycją art. 8 ust. 2a tej ustawy (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 18 marca 2014 roku, II UK 449/13; z dnia 6 maja 2014 roku, II UK 442/13; z dnia 23 maja 2014 roku, II UK 445/13; z dnia 4 czerwca 2014 roku, II UK 447/13; z dnia 24 września 2015 roku, I UK 490/14; z dnia 5 września 2018 roku, I UK 367/17; z dnia 7 lutego 2019 roku, I UK 29/18).

Czynnikiem decydującym o tym, na rzecz, jakiego podmiotu praca była wykonywana jest finalny efekt tej pracy. Obowiązki płatnika powinny obciążać, bowiem ten podmiot na rzecz, którego praca w ramach umowy cywilnoprawnej jest faktycznie świadczona i który w związku z tym uzyskuje jej rezultaty, unikając obciążeń i obowiązków wynikających z przepisów prawa pracy.

W sprawie niniejszej istota sporu sprowadza się do ustalenia czy w stanie faktycznym znajdzie zastosowanie przytoczony art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i czy przychód uzyskany przez ubezpieczone M. Z. (1) i A. S. z tytułu wykonywania umów cywilnoprawnych zawartych z S. Ś. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) S. Ś., to jest z innym podmiotem niż własny pracodawca, w miesiącach i kwotach szczegółowo opisanych w decyzji, stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu pracy wykonywanej w ramach umowy o pracę z odwołującą (...) SA w Ł. oraz czy w związku z tym prawidłowo kwoty te doliczono do przychodu osiągniętego przez ubezpieczone we wskazanych miesiącach. W toku postępowania odwołująca nie kwestionowała bowiem sposobu ustalenia podstawy wymiaru składek pod względem rachunkowym.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w sposób jednoznaczny wynika, że pomiędzy S. Ś., a (...) SA w Ł. istniała umowa o współpracy (w spornym okresie były to dwie umowy: z dnia 7 stycznia 2013 roku i z dnia 16 września 2013 roku). W ramach tych umów S. Ś. jako przedsiębiorca realizował na rzecz (...) SA usługi pośrednictwa finansowego (pieniężnego) oraz wykonywał czynności faktyczne związane z działalnością bankową dotyczącą pozyskiwania klientów. A. S. i M. Z. (1) w ramach umów zlecenia i umów o dzieło zawartych z S. Ś. zajmowały się obsługą klienta w placówce bankowej, udzielały informacji o warunkach udzielania kredytów oraz o sposobie oceny zdolności kredytowej, przyjmowały i weryfikowały wstępnie zgodność merytoryczną wniosków kredytowych, zawierały umowy w zakresie udzielonego pełnomocnictwa, przesyłały dokumenty do (...) SA, wprowadzały dane do systemu (...) SA.

Ubezpieczone były jednocześnie zatrudnione na podstawie umowy o pracę z (...) SA w Ł.. Do obowiązków ubezpieczonych wynikających z umowy o pracę zawartej z (...) SA należało wypełnianie i weryfikowanie i rejestrowanie wniosków kredytowych, monitorowanie procesów kredytowych, zawieranie umów kredytowych, dokonywanie zmian tych umów, zawieranie, zmiana i wypowiedzanie umów rachunków bankowych, o lokaty terminowe, karty płatnicze, czyli zajmowały się obsługą klientów w placówce bankowej (A. S. w R., a M. Z. (1) w Ż.). Nazwa stanowiska pracy ubezpieczonych (konsultant) nie ma żadnego znaczenia, gdyż czynności jakie wykonywały w ramach umowy o pracę składają się na szeroko pojmowaną obsługę klientów w placówce bankowej. Zakres zadań wynikających z umowy o pracę oraz z umów o dzieło i zlecenia pokrywał się. Nie było możliwości rozdzielania czasu pracy wykonywanej na

podstawie umowy o pracę (choćby wymiar czasu był niepełny) i na podstawie umów (zlecenia, dzieło) zawartych z S. Ś., gdyż jak wynika z zeznań M. Z. (1) praca łączyła się w jedną całość.

W ocenie Sądu nie ma żadnego znaczenia, że płatnika ze zleceniodawcą łączyła umowa o współpracy, bowiem rzeczywistym beneficjentem świadczenia pracy przez ubezpieczone na podstawie umowy zlecenia był płatnik składek – (...) SA. Za powyższym przemawia przede wszystkim sposób i zakres współpracy pomiędzy tymi podmiotami, pokrywający i uzupełniający się przedmiot ich działalności, wykonywane przez pracowników zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych tych samych lub zbliżonych czynności, jakie wykonywali w ramach powierzonych obowiązków u swojego pracodawcy.

Jak wyżej wskazano, ubezpieczone zawierały umowy w imieniu (...) SA, dane klientów były wprowadzone do systemu (...) SA, a następnie były wysyłane do spółki. Jeżeli występowały problemy techniczne, to one również były rozwiązywane przez (...) SA. M. Z. (1) nie wprowadzała żadnych danych do systemu należącego do firmy (...). Co więcej, z zeznań M. Z. (1) wynika, iż jej praca była nadzorowana nie tylko przez S. Ś. (który także był pracownikiem (...) SA), ale także przez pracowników (...) SA – dyrektorów regionalnych.

(...) SA udzieliła pełnomocnictwa zarówno M. Z. (1) jak i A. S., które obejmowało m.in.: uprawnienie do zawierania umów rachunków bankowych, pozyskiwania klientów na produkty bankowe, udostępnianiu materiałów reklamowych, zawieraniu umów o kartę płatniczą, a łącznie z innym pełnomocnikiem lub członkiem zarządu – zawieranie umów pożyczek i kredytów pieniężnych.

Sąd podziela pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku, z dnia 12 grudnia 2018 roku (III AUa 1133/17), iż „czynnikiem decydującym o tym, na rzecz jakiego podmiotu praca była de facto wykonywana, jest finalny efekt tej pracy, a ściślej rzecz ujmując, należy w takiej sytuacji badać, który podmiot osiąga w ostatecznym rozrachunku korzyść z wykonania umowy. Nie jest wymagane, aby pracownik wykonywał w ramach umowy zlecenia takie same czy nawet podobne czynności, jak w ramach stosunku pracy. Mogą być to nawet czynności o zupełnie odmiennym charakterze. Istotne jest (...), że korzyści z tejże pracy uzyskuje pracodawca.”

Płatnik posiadał wiedzę, o tym, że jego pracownicy świadczą na jej rzecz pracę również na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych z innym podmiotem.

Nie ma przy tym znaczenia, czy osoby zainteresowane godzą się na opisywaną praktykę ich pracodawców. Reżim ubezpieczeń społecznych nie dopuszcza dowolności i swobody zawierania takich umów. Obowiązek ubezpieczenia oznacza, że osoba, której cechy jako podmiotu ubezpieczenia społecznego zostały określone przez ustawę, zostaje objęta ubezpieczeniem i staje się stroną stosunku ubezpieczenia społecznego niezależnie od swej woli, na mocy ustawy. Zasady podlegania określonemu rodzajowi ubezpieczeń społecznych wynikają z przepisów o charakterze bezwzględnie obowiązującym, kreujących stosunek prawny ubezpieczenia społecznego z mocy samego prawa i według stanu prawnego z chwili powstania obowiązku ubezpieczenia.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie niewątpliwie, w ocenie Sądu Okręgowego, wyczerpuje dyspozycję przepisu art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, a skoro tak, to stosownie do wcześniejszych rozważań, pracodawca jest również płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) ubezpieczonych z tytułu umów o dzieło, umów zlecenia zawartych z S. Ś..

Należy podkreślić, że umowy cywilnoprawne wymienione w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej (także w jej art. 9 ust. 1) nie stanowią samodzielnych tytułów obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym pracownika. W takiej sytuacji nie dochodzi również do zbiegu tytułów ubezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 9 tej ustawy. W warunkach wykreowania przez ustawę szerokiego pojęcia pracownika zaskarżone decyzje wskazują tylko, bez potrzeby ustalania tytułu ubezpieczeń, który podmiot jest płatnikiem składek i jaka jest prawidłowa podstawa wymiaru składek. Konsekwencją konstrukcji uznania za pracownika jest konieczność opłacania przez pracodawcę składki na ubezpieczenie społeczne za osobę, z którą została zawarta umowa zlecenia, tak jak za pracownika. Stosownie do

przepisu art. 32 ustawy systemowej, pracodawcę obciąża, zatem także obowiązek poboru i odprowadzenia do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki na ubezpieczenie zdrowotne za osobę „uznaną za pracownika”.

Podkreślić należy, iż stosownie do treści art. 66 ust. 1 punkt 1a ustawy systemowej, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są pracownikami w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Przy czym, w myśl przepisu art. 69 ust. 1 ustawy systemowej, obowiązek ten powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniach społecznych. Przepis art. 66 ust. 1 punkt 1a ustawy systemowej „przenosi”, zatem na grunt przepisów ww. ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych konstrukcję uznania za pracownika unormowaną przepisem art. 8 ust. 2a ustawy systemowej. Brak odrębnego uregulowania w tej ustawie (w szczególności w przepisach art. 85-86), kto jest płatnikiem składek na ubezpieczenie zdrowotne osoby uznanej za pracownika (w rozumieniu art. 8 ust. 2a ustawy systemowej), należy odczytywać jedynie, jako potwierdzające regulę wyprowadzaną z art. 32 ustawy systemowej.

Podleganie obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym przez ubezpieczone w spornym okresie z tytułu umowy zawartej z odwołującym, jest konsekwencją objęcia ich obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, jako osób uznanych za pracownika (art. 66 ust. 1 punkt 1a ustawy w związku z art. 5 punkt 43 ustawy i art. 8 ust. 2a ustawy systemowej) a nie, jako zleceniobiorców (art. 66 ust. 1 punkt 1e ustawy systemowej). Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 22 lutego 2006 roku (I UK 227/05), objęcie ubezpieczeniem to przynależność do określonej kategorii podmiotów w razie spełniania ustawowych przesłanek, podleganie natomiast wynika z objęcia ubezpieczeniem i oznacza przyznanie prawa powiązanego z nałożeniem obowiązku. Ponieważ zainteresowany z tytułu spornej umowy przynależy do kategorii osób uznanych za pracownika, podlegają ubezpieczeniu zdrowotnemu jak pracownik, a w konsekwencji płatnikiem tych składek jest pracodawca, a nie zleceniodawca.

Za obciążeniem obowiązkiem rozliczania i poboru składek, łącznie na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, tylko jednego podmiotu – pracodawcy, przemawia również zasada racjonalnego działania ustawodawcy. Przyjęcie odmiennej koncepcji (dwóch płatników składek – odrębnie na ubezpieczenie społeczne oraz na ubezpieczenie zdrowotne), skutkowałoby tym, iż to samo zdarzenie (tytuł prawny skutkujący obowiązkiem ubezpieczenia) pociągałoby „podwójne” obciążenie czasowe i ekonomiczne wywołane koniecznością prowadzenia rozliczenia, dokumentacji rozliczeniowej, poboru – nie tylko dla dwóch podmiotów (pracodawca, zleceniodawca), ale również dla ZUS.

Zgodnie z treścią art. 81 ust. 6 ustawy systemowej, podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenia, emerytalne, rentowe, chorobowe finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, potrąconych przez płatników ze środków ubezpieczonego, zgodnie z przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych. Obliczenie składki na ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonych wymaga, zatem uprzedniego wyliczenia kwoty składek na ubezpieczenie społeczne. Przypomnieć też należy, stanowisko wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2007 roku (sygn. akt III UZP 4/06), zgodnie, z którym, co prawda ustawa systemowa rozróżniająca cztery ryzyka ubezpieczeniowe: emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe nie objęła ubezpieczenia zdrowotnego, to jednak należy przyjąć, że ubezpieczenie to jest też rodzajem ubezpieczenia społecznego, zaś jego odrębność wynika przede wszystkim z faktu odmiennego przedmiotu ochrony oraz odrębności organizacyjnej, ubezpieczenie zdrowotne, jest, bowiem realizowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia. Powyższe również przemawia za tym, aby sztucznie nie tworzyć „mnogości” płatników składek w sytuacji, gdy tytułem do ubezpieczeń jest jeden (ten sam) stosunek prawny. Pracownik, zleceniobiorca, świadczący usługi, w całości finansują składki na swoje ubezpieczenie zdrowotne. W ich interesie i ich obowiązkiem, jest umożliwienie płatnikowi wywiązywanie się z terminowego rozliczania i odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Co do samego sposobu wyliczenia podstawy wymiaru składek w zaskarżonych decyzjach Sąd zważył, że odwołująca się nie kwestionowała tego wyliczenia. Sam sposób obliczenia był zgodny z art. 18 ust. 1 ustawy systemowej w przypadku składek na ubezpieczenia społeczne, zgodny z art. 81 ust. 1, 5 i 6 ww. ustawy o świadczeniach

opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w przypadku wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Dodać należy, że wynagrodzenie było odrębnie wypłacane przez (...) SA w Ł. z tytułu umowy o pracę i odrębnie przez S. Ś. z tytułu umowy zlecenia i umowy o dzieło.

Reasumując, konsekwencją realizacji zawartych przez zainteresowane umów z S. Ś., na podstawie których praca była wykonywana na rzecz pracodawcy (...) SA w Ł. dla celów ubezpieczeń społecznych, jest traktowanie tej pracy jak jej świadczenie w ramach klasycznego stosunku pracy łączącego jedynie pracownika z pracodawcą.

(...) SA w Ł. nie naliczył i nie rozliczył składki na Fundusz Pracy od kwot przychodu A. S. (za okres od kwietnia do lipca 2013 roku, od stycznia do lutego 2014 roku, od kwietnia 2014 roku do stycznia 2015 roku, od marca do maja i od lipca do grudnia 2015 roku) i M. Z. (1) (za okres od października do grudnia 2014 roku, od lutego do kwietnia 2015 roku, od lipca do sierpnia 2015 roku) wypłaconego z tytułu wynagrodzenia z umów zlecenia i umów o dzieło zawartych z (...) S. Ś..

Zgodnie z art. 104 ust 1 punkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2018 roku, poz. 1265) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne za osoby pozostające w stosunku pracy lub stosunku służbowym. W przypadku gdy kwoty, o których mowa w ust. 1, pochodzą z różnych źródeł, obowiązek opłacania składek na Fundusz Pracy powstaje wtedy, gdy łączna kwota stanowiąca podstawę wymiaru składek ustalona zgodnie z ust. 1 wynosi co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę. Składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne. Poboru składek na Fundusz Pracy dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych i przekazuje na rachunek bankowy Funduszu Pracy niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 3 dni roboczych od ich rozliczenia.

(...) SA nie naliczył i nie rozliczył składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od kwot przychodu A. S. (za okres od kwietnia do lipca 2013 roku, od stycznia do lutego 2014 roku, od kwietnia 2014 roku do stycznia 2015 roku, od marca do maja i od lipca do grudnia 2015 roku) i M. Z. (1) (za okres od października do grudnia 2014 roku, od lutego do kwietnia 2015 roku, od lipca do sierpnia 2015 roku) wypłaconego z tytułu wynagrodzenia z umów zlecenia i umów o dzieło zawartych z (...) S. Ś..

Zgodnie z treścią art. w zw. z art. 2 ust.1, art. 9, art. 28, art. 29 ust.1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. z 2016 roku, poz. 1256) przedsiębiorca jest zobowiązany do opłacania za pracowników składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Składki te obciążają koszty działalności pracodawcy. Składkę na Fundusz ustala się od wypłat stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych.

W zaskarżonych decyzjach Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo naliczył składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W tym zakresie strona skarżąca nie podnosiła żadnych zarzutów.

Mając na względzie powyższe rozważania Sąd Okręgowy, na postawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołania.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z treścią którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie (art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c.).

Wartość przedmiotu sporu w sprawie stanowi kwota określona przez pełnomocnika ZUS na ostatniej rozprawie. Ugruntowany jest pogląd, że sprawa o opłacenie przez pracodawcę składki w wysokości wynikającej z przychodu uzyskanego przez pracownika na podstawie umowy o pracę i zlecenia wykonywanego na rzecz tego pracodawcy dotyczy składki, gdyż przedmiotem postępowania jest jedynie ustalenie właściwej kwoty jej podstawy wymiaru (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2015 roku, II UZ 8/15; z dnia 19 sierpnia 2015 roku, II UZ 14/15, z dnia 7 czerwca 2016 roku, II UZ 11/16; z dnia 11 sierpnia 2016 roku, II UZ 32/16). Jak wskazuje bowiem Sąd Najwyższy nawet w przypadku spełnienia przesłanek z art. 8 ust. 2a nie występuje samodzielne (odrębne) ubezpieczenie z tytułu zatrudnienia u drugiego podmiotu, lecz jedno ubezpieczenie u pierwotnie zatrudniającego (odwołującej).

Wysokość wynagrodzeń pełnomocnika organu rentowego Sąd ustalił, w oparciu o § 2 punkt 1, 3 i 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. 2018 r., poz. 265), od wartości przedmiotu sporu w każdej z zaskarżonych decyzji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi płatnika.

19 czerwca 2019 roku